

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/157/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112224959
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112224959.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: 1/ U. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Ul. XX. augusta XXXX/XX, H., 2/ H. H., nar. X.X.XXXX, bytom Ul. XX. augusta XXXX/XX, H., ako právni nástupcovia po V. Z. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Ul. XX. augusta XXXX/XX, H., zomrelom 31.7.2012, o zaplatenie 895,17 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa v 1/ rade je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 146,11 eur, spolu s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 27,09 eur od 19.7.2008 do zaplatenia, s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 29,44 eur od 19.8.2008 do zaplatenia, s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 30,68 eur od 19.9.2008 do zaplatenia, s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 29,44 eur od 19.10.2008 do zaplatenia, s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 29,44 eur od 19.11.2008 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku voči odporkyni v 1/ rade z a m i e t a .

Odporkyňa v 2/ rade je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 48,37 eur, spolu s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8,97 eur od 19.7.2008 do zaplatenia, s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,75 eur od 19.8.2008 do zaplatenia, s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,16 eur od 19.9.2008 do zaplatenia, s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,75 eur od 19.10.2008 do zaplatenia, s 14,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,75 eur od 19.11.2008 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku voči odporkyni v 2/ rade z a m i e t a .

Súd odporkyni v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 14.6.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia 895,17 eur s úrokmi z omeškania vo výške 14,25% p.a. zo sumy 36,07 eur za obdobie od 19.7.2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% p.a. zo sumy 39,19 eur za obdobie od 19.8.2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% p.a. zo sumy 40,84 eur za obdobie od 19.9.2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% p.a. zo sumy 39,19 eur za obdobie od 19.10.2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% p.a. zo sumy 39,19 eur za obdobie od 19.11.2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% p.a. zo sumy 700,69 eur za obdobie od 20.12.2008 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, navrhovateľ ako postupník a Slovak Telekom a.s. ako postupca uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok navrhovateľa uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanému vedeného pod referenčným číslom 1071828901. Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6. 12. 2011 a plnomocnenstvo na zastupovanie registroval pod SprV/118/2012. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu č. 2629768. Predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 610/2003 Z.z. odporcovi ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Odporcovi vystavil navrhovateľ faktúry, faktúra č. 8891574091 splatná 18.9.2008 na sumu 40,84 eur, faktúra č. 2893827876 splatná 18.11.2008 na sumu 39,19 eur, faktúra č. 4890446571 splatná 18.8.2008 na sumu 39,19 eur, faktúra č. 5889317610, splatná 18.7.2008 na sumu 36,07 eur, faktúra č. 3892702719 splatná 18.10.2008 na sumu 39,19 eur a faktúra č. 894952481 splatná 19.12.2008 na sumu 700,69 eur. Uviedol, že nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal v zmysle ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a žalobca má teda nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

V ďalšom podaní uviedol, že s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2013, č.k. 9CO/31/2012- 157, v ktorom súd vyslovil, že sa nestotožňuje s právnym názorom uvedeným napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.04.2012, sp. zn. 16Co 33/2012 poukázal na prípustnosť dojednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu a legitimitu uplatneného práva žalobcu na jej zaplatenie, a to na základe nižšie uvedeného výkladu ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Občianskeho zákonníka, poskytnutého v predmetnom rozsudku Krajského súdu v Prešove. Zo žiadnych ustanovení Občianskeho zákonníka, ale ani z ustanovení Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., či Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv nie je možné vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Jedinou podmienkou platnosti je primeranosť tejto sankcie v porovnaní so závažnosťou nesplnenia záväzku spotrebiteľom. Ak by potencióálna sankcia neodrádzala dlžníkov od porušovania svojich povinností, došlo by tým k ľahkovážnemu uzatváraniu zmlúv z ich strany s tým, že by dlžník dopredu vedel, že „príde ľahko k drahému zariadeniu“ a v prípade omeškania so zaplatením svojho dlhu, ho súd zaviazá len na doplatenie zmluvnej povinnosti, pričom predmetné zariadenie, ktorého trhovú cenu je rádovo v stovkách eur, získa len za „korunu“. Neobstojí názor odvolateľa o nevyvážení dohody o zmluvnej pokute z dôvodu, že by zmluvnou pokutou mal byť výlučne sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.09.2000, sp. zn. 40bdo/4/1999. Uviedol, že vymáhaná sankcia má charakter zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve a je treba rozlišovať medzi neplatnosťou zmluvného dojednania o zmluvnej pokute podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a jej neplatnosťou ako neprimeranej zmluvnej podmienky podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre „neprimerane vysokú sumu“ sankcie. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Zmluvnú pokutu možno považovať za primerane vysokú sankciu, pokiaľ neprimerane neprekračuje tak výšku zabezpečenej sumy (uhradzovacia funkcia), ako aj súhrn prípadných škôd, ktoré možno v konkrétnom prípade očakávať ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti (sankčná funkcia). Znamená to, že súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Neprijateľnosť zmluvného ustanovenia o zmluvnej pokute v zmysle ust. § 53 ods. 1,2,3,4 písm. k) Občianskeho zákonníka musí existovať ku dňu uzavretia zmluvy. Ak je zmluvná pokuta primeraná v čase uzavretia zmluvy, nemôže neskoršie porušenie zmluvnej povinnosti účastníkom zmluvy postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzavretí zmluvy k tomu došlo. Z hľadiska posudzovanej primeranosti sankcie tvorenej dohodnutou zmluvnou pokutou je právne relevantná taká výška, ktorá zahŕňa aj prípad, keď spotrebiteľ nezaplatí predávajúcemu nič ani zakúpené technologické zariadenie, ani z titulu minimálnej ceny služby za dobu viazanosti. Pre záver o neprimeranosti (nekalosti) zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Vyslovil názor, že je

vylúčené urobiť záver o neprimerane vysokej sankcii len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa.

1. Zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh žalovaného, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému (dotované koncové zariadenie DSL Ethernet modem, Rodinný počítač so 17" LCD monitorom, Vysokorychlostný internet 4G Turbo 2 Plus, prípadne ďalšie benefity poskytnuté žalovanému na službách. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému zariadenie Rodinný počítač so 17" LCD monitorom za cenu 1,00 Sk (0,03 €) s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 15 000,00 Sk (497.91 eur). V uvedenom prípade teda žalovaný nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že tým, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, boli jeho služby vypojené z prevádzky, čím žalovaný porušil jeho povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti keby by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj[^] záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému koncové zariadenie za zľavnenú cenu. F. pokuta v tomto prípade plní funkciu satisfakčnú (reparačnú). A. dojednania o zmluvnej pokute bolo teda naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu, ktorá právnenému predchodcovi žalobcu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu so žalobcom. V uvedenom prípade je teda žalovaný sankcionovaný za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho muselo byť jeho koncové zariadenie vypojené z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom koncového zariadenia žalovanému), čím by žalovaný prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému koncové zariadenie za zľavnenú cenu. T. záväzku viazanosti zo strany žalovaného vzniká na strane právneho predchodcu žalobcu škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou koncového zariadenia a akciovou cenou koncového zariadenia. Práve zmluvná pokuta v danom prípade plní paušalizovanú náhradu takto vzniknutej škody na strane žalobcu. Uviedol, že zmluvná pokuta v tomto prípade plní aj funkciu preventívnu. Takéto dojednanie o zmluvnej pokute odráža uvedený skutkový stav, nakoľko podnik chráni pred zneužívaním kúpy koncového zariadenia za akciovú cenu zo strany špekulatívnych zákazníkov. V opačnom prípade, pri neexistencii zmluvnej pokuty za porušenie povinností zo strany zákazníka, v dôsledku ktorého dochádza k vypojeniu koncového zariadenia z prevádzky a teda k prerušeniu využívania a tým aj platenia za služby zo strany zákazníka, by podnik nemohol zákazníkom poskytnúť benefit v podobe zľavnenej ceny za kúpu koncového zariadenia, ale musel by koncové zariadenie predávať za plné neakciové ceny. Ak má zmluvná pokuta plniť prevenčnú funkciu jej výška musí byť do určitej miery vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník z toho získava. V opačnom prípade by sa zákazníkovi neoplatilo záväzky plniť, nakoľko ich neplnením aj tak získava a nič nestráca. Funkcia zmluvnej pokuty, ako zabezpečovacieho prostriedku, spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas a riadne splnil. Táto hrozba pritom musí byť dostatočne kvantifikovaná na to, aby svoj účel splnila. Opätovne záverom vyslovil názor, že otázku prijateľnosti výšky

zmluvnej pokuty je potrebné posudzovať v čase kedy vznikal zmluvný vzťah medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným (v čase keď bola podpísaná zmluva o pripojení, resp. dodatok k nej). Dohodnutá zmluvná pokuta nezabezpečuje uhradenie faktúr za poskytnuté služby a jej výška nie je ovplyvnená výškou nezaplatených faktúr za služby. Výška zmluvnej pokuty závisí od hodnoty poskytnutých benefitov v čase uzavretia zmluvy (hodnota dotácie na koncové zariadenie - Magio Box, hodnota iných poskytovaných benefitov). Výška zmluvnej pokuty je teda závislá od rizika, ktoré môže právnenému predchodcovi žalobcu vzniknúť v prípade, ak žalovaný načerpá všetky benefity a nezaplatí právnenému predchodcovi žalobcu žiadnu platbu. Z tohto pohľadu je potrebné primeranosť zmluvnej pokuty posudzovať z hľadiska hodnoty poskytnutého koncového zariadenia, ktorý musel žalobca fakticky financovať (úverovať) zo svojich prostriedkov. Ďalej k primeranosti zmluvnej pokuty si poukázal na právnu úpravu obsiahnutú v § 3a nariadenia vlády 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "nariadenie vlády"). Podľa právnej úpravy obsiahnutej v § 3a ods. 3 nariadenia vlády sa považuje za primeranú sankcia do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov, pričom ak sankcie dosiahnu hodnotu poskytnutých peňažných prostriedkov je možné ako sankciu ďalej len uplatňovať úroky z omeškania v zmysle nariadenia, kedy pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume napríklad 500,00 € by podľa tohto

ustanovenia nariadenia vlády mal veriteľ nárok na vrátenie poskytnutej hodnoty 500,00 €, na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 500,00 € a zákonných úrokov z omeškania. V žiadnom inom predpise právneho poriadku Slovenskej republiky sa nevymedzuje pojem „primeraná sankcia“. Sme presvedčení, že uvedenú právnu úpravu ohľadne prijateľnosti sankcie za poskytnutie finančných prostriedkov je možné primerane aplikovať aj pre prípady poskytnutia koncového zariadenia telekomunikačným operátorom, nakoľko je toto koncové zariadenie fakticky financované a poskytnuté za výhodnú cenu a ide o prvotný náklad žalobcu, ktorý sa vráti žalobcovi až prostredníctvom postupných platieb a plnení od žalovaného. Toto koncové zariadenie je teda v prípade dodržania viazanosti postupne splatené. Z uvedeného v prípade poskytnutia koncového zariadenia v hodnote 500,00 €, by bola primeraná zmluvná pokuta vo výške 1 000,00 €, ktorá by pozostávala zo sumy 500,00 € z titulu vrátenia hodnoty poskytnutého koncového zariadenia a 500,00 € z titulu sankcie za porušenie povinnosti. Žalobca si v uvedenom prípade neuplatňuje zmluvnú pokutu až v takej výške, ako by mu prípadne ust. § 3a nariadenia vlády umožňovalo a preto uplatňovaná zmluvná pokuta nemôže byť neprijateľná.

Ďalej uviedol, že v prípade, ak by aj súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že právnenmu predchodcovi žalobcu bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého koncového zariadenia. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému zariadenie Rodinný počítač so 17" LCD monitorom za cenu 1.00 Sk (0,03 €) s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 15 000.00 Sk (497.91 eur). Hodnota dotácie právneho predchodcu žalobcu do kúpy tohto zariadenia teda bola 14 999.00 Sk (497.88 eur). Právny predchodca žalobcu fakticky financoval koncové zariadenie, ktoré si žalovaný sám vybral a poskytol mu toto zariadenie za výhodnejšiu úvodnú sumu. Žalovaný mal predmetné koncové zariadenie uhradiť počas celej doby trvania zmluvného vzťahu postupnými splátkami, čo však nedodrжал. Žalobca by neposkytol dotáciu do koncového zariadenia žalovanému, ak by sa tak žalovaný sám nerozhodol. Týmto právnenmu predchodcovi žalobcu vznikla škoda, ktorá by mu nebola vznikla, ak by žalovaný dodrжал svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy a riadne plnil počas celej doby viazanosti. Preto ak súd neprizná žalobcovi nárok na zaplatenie celej zmluvnej pokuty, má žalobca nárok na náhradu škody od žalovaného vo vyššie uvedenej sumy dotácie poskytnutej žalobcom žalovanému na nákup koncového zariadenia.

Vo veci súd nariadil pojednávanie.

Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, navrhovateľ účasť ospravedlnil a žiadal rozhodnúť v neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavili ani odporkyne v 1/ a 2/ rade, ktoré neúčasť neospravedlnili. Nakoľko neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania, súd vec prejednal podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a odporcov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Súd zistil, že medzi účastníkmi vznikol zmluvný vzťah v zmysle zákona 610/2003 Z.z. na základe zmluvy o pripojení medzi právnenmu predchodcom navrhovateľa Slovak Telekom a.s. a V. zo dňa 31.7.2007 č. XXXXXXXXXXXX na poskytovanie internetových služieb a zmluvy o pripojení 9901111164 zo dňa 3.8.2007, ktorej predmetom bol predaj PC/KZ, PC akcia leto 2007. Súd oboznámil aj cenový výmer č. 32992/2007 a cenník počítačov s účinnosťou od 1.7.2007.

Súd ďalej zistil, že odporca vyúčtoval poskytnuté služby a predplatené programy faktúrami, faktúrou č. 2893827876 zo dňa 4.11.2008 bola V.. Z. H. účtovaná suma 1.180,50 Sk za prenájom šnúrového telefónu, paušál Doma Pohoda za obdobie od 1.10.2008 do 31.10.2008, prístup na internet 4G internet Turbo2 za obdobie od 1.11.2008 do 30.11.2008 a pravidelné poplatky PC Secure splatná 18.11.2008, fa č. 3892702719 zo dňa 4.10.2008 bola právnenmu predchodcovi odporkyň vyúčtovaná suma 1180,50 Sk za prenájom šnúrového telefónu od 1.9. do 30.9.2008 a pravidelné poplatky za Doma Pohoda, 4G internet Turbo, PC Secure za obdobie od 1.10.2008 do 31.10.2008 splatná 18.10.2008, fa č. 4890446571 zo dňa 4.8.2008, ktorou bola právnenmu predchodcovi odporkyň vyúčtovaná suma 1.180,50 Sk splatná 18.8.2008 za prenájom šnúrového telefónu od 1.7. do 31.7.2008 a pravidelné poplatky Doma Pohoda, 4G Internet Turbo, PC Secure za obdobie od 1.8.2008 do 31.8.2008, fa č. 5889317610 zo dňa 4.7.2008

ktorou bola právnenému predchodcovi odporkyň vyúčtovaná suma 1.180,50 Sk za prenájom šnúrového telefónu za obdobie od 1.6.2008 do 30.6.2008 a pravidelné poplatky Doma Pohoda, 4G internet Turbo, PC Secure za obdobie od 1.7. do 31.7.2008 splatná 8.8.2008, fa č. 8891574091 zo dňa 4.9.2008 ktorou bola odporcovi vyúčtovaná suma 1.230,50 Sk za prenájom šnúrového telefónu za obdobie od 01.8.2008 do 31.8.2008 a pravidelné poplatky Doma Pohoda, 4G Internet Turbo, PS Secure za obdobie od 1.9. do 30.9.2008 splatná 18.9.2008.

Podľa osvedčenia o dedičstve 3D/383/2012 po poručiteľovi V., tento zomrel 31.7.2012 v Piešťanoch, po ktorom dedili dcéry poručiteľa U. H. a H. H., pričom podľa dohody predstavovala všeobecná cena majetku 3.308,32 eur z toho odporkyňa 1/ nadobudla nároky vo výške 2.485,52 eur, čo predstavuje 75,13 % a odporkyňa 2/ aktíva vo výške 822,80 eur, čo predstavuje 24,87 %,

Súd ďalej oboznámil všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných a dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., s tým, že súd zistil, že zmluva o postúpení pohľadávky je založená pod 1SprV118/2012.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázaný vznik záväzkovo právneho vzťahu medzi právny predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľa služieb a právny predchodcom odporkyň ako spotrebiteľom, ktorý je upravený zmluvou vrátane dodatku, špecifikovaný všeobecnými obchodnými podmienkami. Na právny vzťah sa vzťahuje aj zákonná úprava právnych predpisov zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách a zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V konaní mal súd preukázané, že odporcovi boli účtované navrhovateľom poskytnuté služby splatné v období od 1.6.2008 do 31.10.2008. Súd mal z uvedených dokladov preukázané aj poskytnutie služieb tak, ako bola zmluvne dojednaná povinnosť právneho navrhovateľa, hoci právny predchodca odporkyň podľa údajov na faktúrach tieto služby nespotreboval (nulové dáta a hlasové služby). Súd však nemal preukázané uhradenie svojich splatných záväzkov alebo preukázaný zánik záväzku odporcu z iného dôvodu. Súd zo žiadneho iného dôkazu obsiahnutého v spise nezistil, že by niektoré služby neboli dodané alebo boli reklamované.

Povinnosti navrhovateľa poskytovať odporcovi telekomunikačné služby zodpovedá povinnosť odporcu riadne a včas zaplatiť úhradu za poskytnuté služby. Súd nemal preukázaný akýkoľvek zánik záväzku za poskytnuté služby, či už zaplatením alebo iným zo spôsobov podľa šiesteho oddielu Občianskeho

zákonníka, alebo akúkoľvek zmenu záväzku. Odporca v tejto súvislosti neprodukoval žiadne dôkazné prostriedky. Súd mal v konaní preukázaný nárok navrhovateľa na zaplatenie súd za vyúčtované služby vo výške 194,48 eur. Nakoľko odporca počas konania zomrel a z dôvodu, že odporcovia zodpovedajú za dlhy poručiťľa do výšky dedičstva v pomere, ako nadobudli aktíva z dedičstva, súd jednotlivé nároky rozdelil pomerom nadobudnutých aktív k celkovým aktívam a návrh vo zvyšku zamietol. Nakoľko navrhovateľ svoje nároky nešpecifikoval ani po doručení osvedčenia o dedičstve, resp. svoje povinnosti odignoroval, súd vychádzal z toho, že voči každej odporkýň ako nerozlučnému účastníkovi konania a nástupcovi je uplatnený celý nárok.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na omeškanie odporcu s peňažným plnením a to počnúc dňom nasledujúcim po dátume splatnosti jednotlivých faktúr, súd zaviazal odporcu z dôvodu omeškania sa s platením peňažného záväzku aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške stanovenej podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. podľa základnej sadzby stanovenej ECB vo výške 1% p.a. + 8 percentuálnych bodov, platnej k prvému dňu omeškania, teda po dni dohodnutej splatnosti faktúr.

Vo vzťahu k vyúčtovaniu faktúrou č. fa č. 0894952481 zo dňa 5.12.2008, súd zistil, že Ing. Z. H. bola účtovaná suma 21.109 Sk ako zmluvná pokuta 11/08 4G internet Turbo 2 vo výške 3498 Sk bez DPH, zmluvná pokuta 11/08 PC akcia 2007 PC+LCD monitor vo výške 14.999 Sk, zmluvná pokuta 11/08 za DSL Ethernet Modem vo výške 2.500 Sk bez DPH, spolu 20.997 Sk a pravidelné poplatky za prenájom šnúrového telefónu 0417242948 za obdobie od 1.11.2008 do 30.11.2008 a PC Secure za obdobie 1.12.2008 až 31.12.2008 spolu vo výške 94 Sk bez DPH, suma k úhrade 21.109 Sk bez DPH splatná 31.11.2008.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 OZ: Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ustanovenia čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (v čase uzavretie zmluvy medzi účastníkmi čl. 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva): Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 OZ: Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 OZ: Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dohodnuté.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 OZ: Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 OZ: Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k) OZ: Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 OZ: Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplata zmluvnej pokuty zo Zmluvy v sume 47,80 eur s príslušenstvom v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Je nepochybné, že navrhovateľ právo na zmluvnú pokutu odvíja od ustanovenia § 544 ods. 1 OZ a od spotrebiteľských zmlúv, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Navrhovateľ ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, navrhovateľ menil len výšku zmluvnej pokuty. Zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona je svojím charakterom občianskoprávnou zmluvou, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne, ako spotrebiteľská zmluva upravená (uvedené platí tak za znenia § 52 ods. 1 OZ pred novelou č. 568/2007 Z.z., ako i po uvedenej novele s účinnosťou od 01.01.2008). Vzťah medzi OZ a zákonom má povahu vzťahu všeobecného predpisu (*lex generalis*) a osobitného predpisu (*lex specialis*). Je nepochybné, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania (viď výpis z Obchodného registra na spoločnosť navrhovateľa a vymedzený predmet činnosti) a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 OZ). Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednania obsiahnuté týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom navrhovateľ nepreukázal legitímnosť a dôvodnosť takejto sankcie. Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto

na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ). Kladie sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávani vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu, tak ako je dojednaná vo všetkých predmetných zmluvách, považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplattenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednaní aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k predmetu zmluvy. V Zmluve sa zaviazal odporca využívať poskytnuté služby za dohodnutý mesačný poplatok, pričom však nie je zohľadnená skutočnosť, či odporca ako zákazník objem hovorov a dát v programe využije alebo nie.

Súd v právoplatnom rozsudku č.k. 14C/17/2012 zo dňa 19.6.2012 vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, podľa ktorej v prípade porušenia zmluvných povinností dohodnutých v Zmluve v Dodatkoch k Zmluve a vo Všeobecných podmienkach zo strany spotrebiteľa s následkom vypnutia SIM karty z prevádzky zo strany poskytovateľa služieb, alebo ak spotrebiteľ požiadala o vypojenie SIM karty počas doby, v ktorej sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s poskytovateľom služieb aj z iných dôvodov ako porušenia povinnosti poskytovateľa služieb, je spotrebiteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v pevne stanovenej výške. Súd, navrhovateľ ako aj jeho právny predchodca sú týmto výrokom viazaní.

Nepochybne je právom navrhovateľa ako poskytovateľa služieb zabezpečiť splnenie povinností odberateľa služieb - zákazníka, pričom zmluvná pokuta je jedným z vhodných inštitútov. Predmetom zabezpečenia v prejednávanej veci bola povinnosť odporkyne riadne a včas uhrádzať odplatu za poskytnuté služby ako aj povinnosť zákazníka po určitú dobu zostať v právnom vzťahu s poskytovateľom služieb a využívať dohodnutý rozsah služieb.

Je však potrebné si uvedomiť, že všetky „výhody“ ponúkané poskytovateľom telekomunikačných služieb či už zvýhodnená cena mobilného telefónu, odlišné ceny hovorného, určitý vyhradený objem hovorov a dátových služieb za paušálnu sadzbu, tvoria ofenzívnu obchodnú politiku telekomunikačných operátorov v snahe získať zákazníka a zabezpečiť odbyt služieb po stanovenú dobu. Zákazník sa riadi na základe snahy získať určité výhody pri predpokladanej spotrebe. Nie však každý zákazník si dokáže riadne vyhodnotiť aj povinnosti vyplývajúce z voľby a viazanosti.

Poskytovateľ služieb pritom kalkuluje s návratnosťou poskytnutých výhod využívaním služieb zákazníkom minimálne v rozsahu stanoveného paušálu a na zabezpečenie návratnosti investície „výhod“ vo forme určitých zliav v cene služby alebo telefonických prístrojov, výpočtových zariadení, periférií, požaduje zotrvanie určitú dobu v záväzkovom vzťahu a túto povinnosť zabezpečuje zmluvnou pokutou.

Súd však má za to, že aj pri takomto vzťahu je potrebné zachovať korektný prístup k právam zákazníka ako spotrebiteľa a sankcie zabezpečujúce splnenie povinnosti nesmú mať taký charakter, že znemožňujú uplatnenie akejkoľvek inej voľby. Viazanosť zotrvať v zmluvnou vzťahu po dobu 24 mesiacov (36 mesiacov pri predaji PC) je pomerne rozsiahli záväzok, najmä s ohľadom na rôzny vývoj cien, technológie ale aj ekonomickej a sociálnej situácie. Počas tejto doby môže nastať situácia, že spotrebiteľ nechce alebo nemôže využívať dohodnutý rozsah služieb, či už pre sociálnu situáciu, napr. strata zamestnania, zmena sociálnej situácie rodiny, zmena celkovej finančnej situácie na strane zákazníka alebo aj z dôvodu, že konkurencia alebo aj samotný operátor po určitom období poskytuje výhodnejšie služby. Sankcia za porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnou záväzku teda nesmie znemožňovať zákazníkovi - spotrebiteľovi možnosť voľby a to ani možnosť ukončiť zmluvný vzťah. Sankcia vždy musí zodpovedať závažnosti porušenej povinnosti a prihliadať aj na charakter, čas a rozsahu porušenej povinnosti, prípadne sa odvíjať od ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Je rozdiel, či spotrebiteľ konaná tak, že si zabezpečí mobilný telefón a využíva služby s tým, že už od počiatku vie, že za služby nezaplatí, alebo spotrebiteľa ekonomická alebo sociálna situácie donúti ukončiť využívanie služieb počas plynutia doby viazanosti. Ak napríklad spotrebiteľ musí alebo požaduje ukončiť využívanie služieb ku koncu doby viazanosti, svoje povinnosti po určitú dobu riadne plnil, nemá porušenie povinnosti taký charakter a dopad, teda nie je tak závažné, ako pri porušení povinnosti hneď na začiatku právneho vzťahu. Povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v pevne stanovenej výške, ktorá nie je zanedbateľná, spravidla presahuje cenu „zľavy“ pri mobilnom telefóne a násobku paušálnej mesačnej platby, určite znemožňuje možnosť voľby, deformuje obchodné prostredie a pôsobí v určitom rozsahu monopolne. Popri tom má operátor mnoho možností ako zabezpečiť „vrátenie výhod“ nedodržaní zmluvných povinností, či už odkladacou alebo rozvázovacou podmienkou poskytnutia zľavy, stanovením pomernej alebo pohyblivej zmluvnej pokuty a pod., pričom ekonomické a účtovné komplikácie nesmú prevažovať pred ochranou poctivých obchodných stykov, mravov a zvyklostí (dodatočné účtovanie DPH, vymáhanie nárokov ...).

Absenciou spravodlivej úpravy sa stávajú ustanovenia zmluvy, ktoré porušujú práva spotrebiteľa alebo nereflektujú na poctivý vzťah zákazník-predajca, neprijateľnými a teda aj neplatnými. Súd opätovne zdôrazňuje, že nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva účelnosť, pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd nemôže rozlišovať medzi konaniami jednotlivých zákazníkov navrhovateľa, najmä rozlišovať pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvných podmienok pohnútky spotrebiteľov, ktorý od počiatku mali v úmysle porušiť povinnosti od tých, ktorých okolnosti donútili porušiť zmluvnú povinnosť, pretože takéto uplatnenie nárokov musí rozlíšiť a rozdeliť už samotná formulácia zmluvných ustanovení, nakoľko takýmto postupom by porušoval zásadu rovnakého prístupu k účastníkom konania a preberal by rolu určitého zástupcu navrhovateľa, ale musí vždy posudzovať charakter zmluvných dojednaní v súvislosti s aplikáciou na neurčitý okruh spotrebiteľov.

Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v OZ, a to v § 52 a nasl. ustanovení OZ a neprimerane vysoká zmluvná pokuta nereflektujúca na charakter, rozsah a závažnosť porušenej povinnosti je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania ako neprijateľná zmluvná podmienka, v spotrebiteľských zmluvách preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a OZ. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať - moderovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Moderačné právo je možné používať výnimočne len pri mimoriadne tvrdom a neadekvátnom dopade zmluvnej pokuty, výhradne však len pri platných úkonoch. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok ESD vo veci C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA/Joaquín Calderón Camino podľa ktorého, vnútroštátny súd nemôže zmeniť obsah nekalej podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom a ak vnútroštátny súd konštatuje, že ide o takú podmienku, je povinný ju iba neuplatniť. Rozsudky ESD a ESLP sú pre súd záväzné a tvoria súčasť materiálneho práva.

Navyše, pri úvahe súdu, že sa jedná o nároky zo zmluvných pokút súd vychádzal len z údajov na faktúrach a z druhého vyjadrenia navrhovateľa, pričom počas celého konania navrhovateľ presne ani

neuviedol, ktoré konkrétne zmluvné povinnosti s odkazom na konkrétne ustanovenia zmluvy porušil, či vôbec došlo k ukončeniu zmluvy a pod..

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval aj na nároky na náhradu škody, musí si najskôr navrhovateľ sám uvedomiť, čoho a z akého dôvodu sa v konaní domáha. Návrh jeho zmenou doposiaľ nealternoval, nezmenil, teda ak sa domáha nároku zo zmluvnej pokuty, nemožno priznať nárok prípadným plnením z náhrady škody. Nárok je totiž vymedzený nie len sumou uvedenou v petite návrhu, ale aj opisom rozhodných skutočností, teda súd vychádza len z uplatnených nárokov a sám prípadné nároky navrhovateľa v konaní nevyhľadáva.

Súd preto nárok na úhradu sumy 700,69 eur zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého by odporkyniam náležala pomerná časť náhrady trov konania, nakoľko si tieto nároky neuplatnili a súd z obsahu spisu nárok na náhradu trov konania nezistil, súd odporkyniam v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).